שהכניסה לפנים והוציאה לחוץ מהו מי אמרי' כיון דעיילא קלטה לה מחיצתא או דלמא כיון דהדר הדר לאו היינו פלוגתא דרבה ורב יוסף דתנן [ק] אקדשי קדשים ששחטן בדרום מועלין בהן [ב](ואם עלו לא ירדו) [א] [ג]ואיבעיא להו [ק] ג)ירדו מהו שיעלו רבה אמר לא יעלו ורב יוסף אמר יעלו תיבעי לרבה תיבעי לרב יוסף תיבעי לרבה עד כאן לא קאמר רבה אלא במזבח דחזי ליה מקדש דלא חזי לא מקדש אבל מחיצה אע"ג דלא חזי ליה קלטה או דלמא [ב] אפי' לרב יוסף עד כאן לא קאמר רב יוסף התם אלא דחד מקום הוא אבל הכא דתרי מקומות נינהו לא או דלמא לא שנא תיקו מילתא דפשיטא ליה לרבה בחד גיסא ולרב יוסף בחד גיסא מיבעי ליה לרבי ינאי דבעי רבי ינאי אברי עולת במת יחיד שעלו למזבח [ג] וירדו מהו היכא [ד] דלא משלה בהן האור לא תיבעי לך כי תיבעי לך היכא דמשלה בהן האור מאי תיקו איתמר [ד]שחיטת לילה בבמת יחיד רב ושמואל חד [ה] אמר כשרה וחד אמר פסולה וקא מיפלגי בדרבי אלעזר דרבי אלעזר רמי קראי אהדדי כתיב [1]ויאמר בגדתם גלו אלי היום אבן גדולה וכתיב [2]ויאמר שאול פוצו בעם ואמרתם להם הגישו אלי איש שורו ואיש שיחו ושחטתם בזה ואכלתם ולא תחטאו לה' לאכול על [ו] הדם ויגישו כל העם איש שורו בידו הלילה וישחטו שם מר משני כאן בחולין כאן בקדשים ומר משני כאן בקדשי במה גדולה כאן בקדשי במה קטנה איתמר עולת במת יחיד רב אמר אין טעונה הפשט וניתוח ורבי יוחנן אמר [ה]טעונה הפשט וניתוח וקא מיפלגי בדר"י הגלילי [ו]דתניא ר"י הגלילי אומר [ז]עולה שהקריבו ישראל במדבר אין טעונה הפשט וניתוח שאין הפשט וניתוח אלא מאהל מועד ואילך מר סבר מאהל מועד ואילך לא שנא במה גדולה ולא שנא במה קטנה ומר סבר בבמה גדולה אין בבמה קטנה לא תניא כותיה דרבי יוחנן דברים שבין במה גדולה לבמה קטנה [ח]קרן וכבש ויסוד וריבוע בבמה גדולה ואין קרן ויסוד וכבש וריבוע בבמה קטנה כיור וכנו [ז] בבמה גדולה ואין כיור וכנו בבמה קטנה חזה ושוק בבמה גדולה ואין חזה ושוק בבמה קטנה דברים ששוותה במה גדולה לבמה קטנה שחיטה בבמה גדולה וקטנה הפשט וניתוח בגדולה וקטנה דם מתיר ומפגל בגדולה וקטנה מומין וזמן בגדולה וקטנה: אבל [ט] נותר והזמן והטמא שוין בזה ובזה: ת"ר [י] מנין לעשות זמן בבמה קטנה בבמה גדולה [ח] (אמרה תורה לן ישרף ופיגול ישרף מה פיגול פסול בבמה אף לן פסול בבמה או כלך לדרך זו) דהא אמרה תורה לן ישרף ויוצא ישרף מה יוצא כשר בבמה אף לן כשר בבמה [ט] ולאו ק"ו הוא מעופות מה מעופות שנאכלין [יא] ושמיהן הלשונות דלמי כר ממך פליגי מדרבי אלעזר: **שהכניסה לפנים.** למר שחטה בחוץ וחזר והוליכה: **מהו.** מי נהוג בה דין קדשי במה גדולה ליטעון [כ] בתרומת חזה ושוק ולריך להחזיקה לפנים או לא: ס"ג **דתנן קדשי קדשים כו'.** ולא גרסינן לתיתמר ולא גרס מם עלו לא ירדו ומשנה היא במסכת מעילה: **מועלין בהן.** ולא תמרינן כמאן דתנקינן דמי והוי להו כקדשים שמתו דילמו מידי מעילה כדתניא [כ] במסכת מעילה (דף ג:): ס"ג במסכת מעילה (דף ג:) וכי גמי גרסינן לה [יד] **לאו סיינו דרבה ורב יוסף דתנן קדשי קדשים ששחטן בדרום מועלין בהם** [טו] **ואיבעיא להו עלו מהו שירדו רבה אמר ירדו ורב יוסף אמר אם עלו לא ירדו.** רבה אמר ירדו דלא דמו למאי דאמרי פסולין שפסולין בקדש מלא כמאן דתנקינן דמי מלמא דרבה לא אמרינן קלוט ורב יוסף אמרינן קלוט: **דלא חזי לא מקדש.** דתניא כפ' המזבח [מקדש] (לעיל פג:) מתוך שנאמר כל הנוגע במזבח יקדש שומע אני אין לו לאוי אין ניתנו לאוי ת"ל עולה והבי ניתנו לאוי דרבה [יח] כמאן דתנקינן דמי: **דחד מקום הוא.** שהרי בעזרה נשחטו: **דתני רבי יוחי אבי עולם כמה יחיד שעלו למזבח מהו שירדו.** ס"ג ומעמיה (דף ג:) נמי הכי גרס לה [יט]: **אבל לא ברבי יוחי אבי עולם כמה יחיד.** שלא במקומה הוא לגבי במה גדולה שקדשי קדשים ששחטן בדרום: ס"ג [כ] **ליתמר עולם כמה יחיד שעלו ניליה רב אחר כשר ושמואל אחר פסול וקמיפלגי בה דרבי אלעזר רמי כתיב ואיבעיא להו עלו מהו שירדו אמר להו אביי עלו אמרה תורה ירדו לא אמרה תורה.** בעוד שהוא יום שלמא לילה פסולה בבמה קטנה והתם במה קטנה הואי שהרי במלתמה היו [כא] רודפים אחרי פלשתים וכתיב סיפא דקרא ויגיעו כל העם איש שורו בידו הלילה: **רב מאני לאן בקדשי במה גדולה.** שהוקדשו ליקרב בבמה גדולה ופע"ג דאקרקיניהו בבמה קטנה בעינן יום: **לאן בקדשי במה קטנה.** קרבו בלילה. ושמואל מאני לה דכתיב יום מקדשים קמי ופיגולו בקדשי במה קטנה בעינן יום לה [כב] דכתיב לילה ותדע בלא הסיא מלה דמעיקה לאוקמה הכא במאי עסקינן דאיכא למאן דאמר דירם הטבח את השוק ואליה מאי והעליה דמסמכא שוק ואליה, ר' יוחנן אמר שוק ואליה מאי והעליה דשופי שוק וחזה מאי והעליה דמחית לה לחזה עדיה דשוק כי בעי אנופי ומנפי ליה, ור"ש בר נחמני אמר שוק ושופי מאי והעליה דשופי עדיה דשוק קאי. וק"ל דבין למר ובין למר ובין למר למה אמר הכתוב והעליה יאמר למר והאליה ולמר והחזה ולמר ושופי. אלא צ"ל בין למר ובין למר שבא להראות לנו לאפוקי מתירוץ השני דהיינו שלא לומר שהיה עמהם חולין שנעשו על טהרת הקדש וכו' ועשה שמואל זה לכבוד שאול וכו' אלא דה"ק והעליה ר"ל שהיה הכל משלמים דהיינו העליה שעל אותה השוק עצמה. ועוד אם היה עמהם חולין שנעשו על טהרת הקדש וכו' ועשה שמואל א"כ למה נתן לו לאכול השוק דמה חשיבות יש בשוק, וע"כ צ"ל דתירוץ הראשון עיקר. וא"ת א"כ למה לא הוזכרה האליה עם שאר קולות של במת יחיד, וי"ל משום דלא פסיקא לפי שאינה שוה בכל הבהמות כמו שמפרש לקמן שהרי בגדי לא שייך קולא דאליה שהרי אין אליתו של גדי קריבה. ומה שנראה לע"ד שנוכל לומר דמה שא"ר יוחנן שוק ואליה דהיינו אליה של גדי היתה שהיא ג"כ חשובה כדמשמע בגמ' פ"ק דפסחים מי קא ספו לך מאליה ופרש"י כלום נתנו לך אלא מן הכחוש שבו וכו' ומפרשינן התוס' באליה מי קספו לך אע"ג דגדי אין אליתו קריבה רוב פסחיהם היה של טלה עכ"ל, משמע מלשון התוס' דאפילו האליה של גדי היא ג"כ חשובה ומ"מ אינה קרבה וע"כ א"ר יוחנן ששם אותו האליה מהגדי לפני שאול לפי שהוא היה מותר לאכול והיה ג"כ חשוב כדלעיל ע"כ. תשובה הטעמים אשר אמרו בה לא נתחוורו אצלי ויש בהם קושיות, כי הטעם הראשון שלא היו מעלים אליה לגבוה בבמה קטנה ג' ברייתות יש בסוף זבחים דתני בהו מה בין במה גדולה לבמה קטנה ולא נזכר זה כלל, ובחדא מינייהו תני אין בין ובאידך תני דברים שבין במה גדולה לבמה קטנה ובכלן לא נזכר חילוק אליה. ותו דרש"י ז"ל הקשה בפרק אין מעמידין וז"ל ולא הוה חזה ושוק דידהו לכהן דבמה קטנה הוה וקיימא לן בפ' בתרא דזבחים חזה ושוק בבמה גדולה ואין חזה ושוק בבמה קטנה. ואם

שיטה מקובצת

לאו היינו פלוגתא דרבה ורב יוסף וכו' ואיבעיא להו עלו מהו שירדו וכו'. פי' תמ"ג דפלוגתא דרבה ורב יוסף נמי למיפשט מהתם. מ"מ קשיר מני למיפשט דדוקא התם דלא חזי והוליכה ס"ל לרב יוסף אם עלו לא ירדו אבל הכא דהדר והוליכה ס"ל לרב יוסף אם עלו לא ירדו ואיבעיא להו עלו מהו שירדו וכו' [שוו] זו לוז דבפמוך דברים שפוסקה במה גדולה וכו'. פי' בתרא דבי רבי יאני בו' **אבל לא ברבי יאני בו'.** פי' דהתם לא מצינית מפס ר' יוחי כלישנא קמא וק"ל:

תורה אור השלם

1. וַיִּגְזְרוּ לְשָׁאוּל לֵאמֹר הִנֵּה הָעָם חֹטְאִים לַיהוָה לָאֱכֹל עַל הַדָּם וַיֹּאמֶר בָּגַדְתֶּם גֹּלוּ אֵלַי הַיּוֹם אֶבֶן גְּדוֹלָה: ש"א יד, לג

2. וַיֹּאמֶר שָׁאוּל פֻּצוּ בָעָם וְאִמַּרְתֶּם לָהֶם הַגִּישׁוּ אֵלַי אִישׁ שׁוֹרוֹ וְאִישׁ שֵׂיוֹ וְשָׁחַטְתֶּם בָּזֶה וַאֲכַלְתֶּם וְלֹא תֶחֱטְאוּ לַיהוָה לָאֱכֹל אֶל הַדָּם וַיַּגִּשׁוּ כָל הָעָם אִישׁ שׁוֹרוֹ בְיָדוֹ הַלַּיְלָה וַיִּשְׁחֲטוּ שָׁם: ש"א יד, לד

מוסף רש"י

קדשי קדשים ששחטן בדרום. פע"ג דלייון ליטעון בקפון לא יעלו מקדושתן לגבי מעילה, שהרשה מהן שוה פרוטה מעל (מעילה ב.) **ואיבעיא להו.** היי למני כמתני' דשיטה בהן כגון ששחט בדרום או שקיבל דמן בדרום, עלו מהו שירדו. לריך להוריען או לא (שם ב:) **כאן בקדשי במה גדולה.** בקדשים שהוקדשו ליקרב בגמות גוף גדולה: **כאן בקדשי במה קטנה.** שהוקדשו ליקרב בגמות קטנה, למד על עולת במת יחיד שכפרה לשמוע בלילה (ש"א יד לג): **עולה שהקריבו ישראל במדבר.** היי קודם מתן תורה ויטלא מת נעבי וגו' (לעיל קטו:) **קרן וכבש ויסוד וריבוע.** דקי"ל למעבדי' במזבח המזבח (לעיל קח:). קלן, למן אמה על אמה ברום אמה לכל קלן. ויסוד, דהיינו אמה כניסה לכלפנות (סוכה מב.). וריבוע, אם מין המזבח מרובע (לעיל סב.): **הדרן עלך מסכת זבחים**

ליקוטים

דברים שבין במה גדולה לבמה קטנה. שאלה, כתוב בספר שמואל וירם הטבח את השוק והעליה וישם לפני שאול וגו' ודרשו רז"ל השוק והאליה. והקשה אחד איך היה זה והרי הם היו אוכלים זבחי שלמים והאליה לגבוה. ותירץ המתרץ דמקולי במת יחיד הוא כמו שמצינו שזר מקריב בבמת יחיד וכן עולה נקבה כשרה בבמת יחיד דכתיב ויקח שמואל טלה חלב אחד ויעלהו עולה ועלה כתיב ושמואל לא היה כהן, וכן דברים אחרים כדאיתא בסוף זבחים. והשיב המקשה דבר זה צריך ראיה מדברי רז"ל שתהא האליה של קדשים מותרת להדיוט בבמת יחיד שלא נוכל להתיר להדיוט מדעתנו בלי ראיה דבר שהוא לגבוה וכמו שאומרים בגמרא היכא דאיתמר איתמר וכו'. ואחרים תירצו שאע"פ שאוכלים שלמים לא היה אסור להם לאכול עמהם חולין שנעשו על טהרת הקדש ואותה בהמה היתה חולין ועשה שמואל זה לכבוד שאול להאכילו דבר חשוב דהיינו האליה שראוייה בקרבן לגבוה, שבודאי היו אוכלין פת עם הבשר של שלמים ומה לי פת מה לי תבלין מה לי בשר, אחר שהוא חולין אין שום איסור בדבר, מה שאין כן בתירוץ הראשון להתיר האמורין של קדשים להדיוט מבלי ראיה שהאליה מכלל האמורין היא. ואחרים תירצו כך וז"ל אמרינן בפ' אין מעמידין וירם הטבח את השוק וגו' ר' יוחנן אמר שוק ואליה מאי והעליה דמסמכא שוק לאליה, ר' אלעזר אומר שוק וחזה מאי והעליה דמחית לה לחזה עדיה דשוק כי בעי אנופי ומנפי ליה, ור"ש בר נחמני אמר שוק ושופי מאי והעליה דשופי עדיה דשוק קאי. וק"ל דבין למר ובין למר ובין למר למה אמר הכתוב והעליה יאמר למר והאליה ולמר והחזה ולמר ושופי. אלא צ"ל בין למר ובין למר שבא להראות לנו לאפוקי מתירוץ השני דהיינו שלא לומר שהיה עמהם חולין שנעשו על טהרת הקדש וכו' ועשה שמואל זה לכבוד שאול וכו' אלא דה"ק והעליה ר"ל שהיה הכל משלמים דהיינו העליה שעל אותה השוק עצמה. ועוד אם היה עמהם חולין שנעשו על טהרת הקדש וכו' ועשה שמואל א"כ למה נתן לו לאכול השוק דמה חשיבות יש בשוק, וע"כ צ"ל דתירוץ הראשון עיקר. וא"ת א"כ למה לא הוזכרה האליה עם שאר קולות של במת יחיד, וי"ל משום דלא פסיקא לפי שאינה שוה בכל הבהמות כמו שמפרש לקמן שהרי בגדי לא שייך קולא דאליה שהרי אין אליתו של גדי קריבה. ומה שנראה לע"ד שנוכל לומר דמה שא"ר יוחנן שוק ואליה דהיינו אליה של גדי היתה שהיא ג"כ חשובה כדמשמע בגמ' פ"ק דפסחים מי קא ספו לך מאליה ופרש"י כלום נתנו לך אלא מן הכחוש שבו וכו' ומפרשינן התוס' באליה מי קספו לך אע"ג דגדי אין אליתו קריבה רוב פסחיהם היה של טלה עכ"ל, משמע מלשון התוס' דאפילו האליה של גדי היא ג"כ חשובה ומ"מ אינה קרבה וע"כ א"ר יוחנן ששם אותו האליה מהגדי לפני שאול לפי שהוא היה מותר לאכול והיה ג"כ חשוב כדלעיל ע"כ. תשובה הטעמים אשר אמרו בה לא נתחוורו אצלי ויש בהם קושיות, כי הטעם הראשון שלא היו מעלים אליה לגבוה בבמה קטנה ג' ברייתות יש בסוף זבחים דתני בהו מה בין במה גדולה לבמה קטנה ולא נזכר זה כלל, ובחדא מינייהו תני אין בין ובאידך תני דברים שבין במה גדולה לבמה קטנה ובכלן לא נזכר חילוק אליה. ותו דרש"י ז"ל הקשה בפרק אין מעמידין וז"ל ולא הוה חזה ושוק דידהו לכהן דבמה קטנה הוה וקיימא לן בפ' בתרא דזבחים חזה ושוק בבמה גדולה ואין חזה ושוק בבמה קטנה. ואם

ג) מעילה ב., ג) סה ב:, ג) [ע' מו' לעיל יב. ד"ה הג"ה], ד) ירושי מגילה פ"א ה"י"ב כה"ע, ה) שם ה"א, ו) תוגיגה ו:, ז) [לעיל קטו:], ח) [לעיל סב. קח:], ט) ת"כ צו ריש פרש' ו, י) שייך לעמ' הקודם, כ) ע' רש"ק.

הגהות הב"ח

(ק) גמ' ותיבעיא להו עלו מהו שירדו רבה ממר: (כ) שם מכל הזמן ונותר וטמא: (ג) רש"י ד"ה והיולה יקרב וכו' הא אם היתה הובא פיגמה לפוזיב:

שינויי נוסחאות

א) גי' הספרים היא גי' כרמב"ם, וע' בכ"י ומתמ (הגר"ב). ובס"מ תיקן בגמ' כגי' רש"י, ובכתה"י הוא כגי' הספרים, ומס דאיתמר במקום התנן. וע' תוס'. וע"ע בה"ז ופ"ק: ב) דלמא לא שנא תבעי לרב יוסף כו' כל"ל (*ש"מ): ג) למזבח מהו שירדו כל"ל (שמ"י): ד) היכא דמשלה בהן האור לא תיבעי לך כי תיבעי לך היכא דלא משלה בהן האור איבא דאמרי היכא דלא משלה כו' (ש"מ וכעי"ז בכתה"י). וע"ע לקמן דוס נט. ומנ"ש ע' ב' ל"ג לקמן מלמא כלל (קר"א): ה) לגי' רש"י ל"ל רב אמר כשרה ושמואל אמר פסולה (בה"ז וצ"ק. וכ"ה בכ"י"מ). ועי' תו"ק וק"ד: ו) בקמא כתיב אל: ז) ל"ל וכן (*ש"מ). וכ"ה בכ"י: ח) המיבות שבמוגליים וכן מיבת דהא שמח"ב, בס"י כל זאת אינו, אלא כתוב מיד אמרה תורה לן ישרף כור. וכן מפקו בה"ז וכתב שהוא טעות מפורסם ואין לו פירוש. וכ"ה בכ"י ל' ובתו"כ. והכ"ק כתב לתיגו יותב למה מפקה, וכ' שמפרש"י ד"ה מפגל כו' משמע כגירסתם שלפנינו. והכרס"ם כ' ללי גרסינן לה נלל"ל מה לן פסול אף פיגול פסול. ולפסקתת רבא לעיל (לד ע"ב. ועי"ם בתד"ה לא) ומשיב אר כלך כו' כ"ל מנל לן לאן גופיה פסול: ט) בבמה. יכול לא יהא זמן פוסל בה ודין הוא ומה עופות (*ש"מ בשם ס"ה): י) גרס והת"ק בתוספתא (כרי"פ): יא) מהלכתה (כתה"י) ושתי הלשונות כו' (ש"מ): יב) ליטעון תרומת (כתה"י): יג) ל"ל בדקאמר. דהוה מימנא דעולה מ"ע יוחנן שם (באה"מ): יד) לה הכא (ש"מ): טו) בהם ולא אמרי' כמאן דתנקינן דמי והוה ליה קדשים שמתו דיצאו מידי מעילה כדתניא במסכת מעילה ואיבעיא להו עלו כו' כל"ל (צ"ק): טז) מיכות אם עלו ממקום (ש"מ): יז) ולרב יוסף (כ"י"): יח) ל"ל לרבה דכמאן (ש"מ, כתה"י): יט) ל"ל התם אלא [בד]רבי אלעזר (גליון). וע' קר"פ וק"ד: כ) ככ"פ ופסף וכן מצאתיה במגילת ירושלמי במסכת מגילה. וע' יפה עינים: כא) היו שהיו רודפים כו' (כ"י"): כב) והא (כתה"י): כג) ל"ל בסיני (צ"ק, כתה"י): כד) כפן הס"ד ומס"ד כיור וכן. (ב"ש. וכ"ה בכ"י"). וכעי"ז בל"ק: בה) נוסף כי"פ ומומיו. בבכורות בפ' שני (י ע"ב) א"ר אלעזר מניין לזובח בחמה בעלת מום בבמת יחיד שהוא בלא תעשה שנאמר וגו' דלא אשכחן וכו'. וע' טה"ק לקמן ע"ב, וכרס"ם וכהג"ר מסק שלמה: בו) ל"ל בנותר (רש"ש. וכ"ה בכ"י"):

בז) בכ"י ופניתה. וע"ם בספרים וכפירש"י שם. ולפי"ז ל"ל לתנאת הכ"ם: בח) גרסינן [ד]איתמר קדשי כו' כל"ל (ח"ג): בט) מכל נתוס' וכ"ה דמעילה גרסי עולת במת יחיד כו'. ופירשו כגון שחטתה בלרוס עי"ם (בה"ז). ועי' קר"פ: ל) ל"ל או שמא (צ"ק וח"ג): לא) ל"ל ולשון ראשון. [ול"ת אבל] (צ"ק). וכן בלפה"י ליתת. וע"ם בל"ק וכה"ז ספי' כוותת התוס' להגך דתני ליעי לעיל בקונית דלמי כר ממת וכגיר' הספרים שלנו. וכמ"ש פי' כוותת התוס' לפי גי' הס"מ שהובא בתוס' ד. וכ"כ קר"פ, ויהיון מדעתו לגירסת זו:

ומה חולין שנעשו על טהרת הקדש וכו' ועשה שמואל זה לכבוד שאול וכו' אלא דה"ק והעליה ר"ל שהיה הכל משלמים דהיינו העליה שעל אותה השוק עצמה. ועוד אם היה עמהם חולין שנעשו על טהרת הקדש וכו' ועשה שמואל א"כ למה נתן לו לאכול השוק דמה חשיבות יש בשוק, וע"כ צ"ל דתירוץ הראשון עיקר. וא"ת א"כ למה לא הוזכרה האליה עם שאר קולות של במת יחיד, וי"ל משום דלא פסיקא לפי שאינה שוה בכל הבהמות כמו שמפרש לקמן שהרי בגדי לא שייך קולא דאליה שהרי אין אליתו של גדי קריבה. ומה שנראה לע"ד שנוכל לומר דמה שא"ר יוחנן שוק ואליה דהיינו אליה של גדי היתה שהיא ג"כ חשובה כדמשמע בגמ' פ"ק דפסחים מי קא ספו לך מאליה ופרש"י כלום נתנו לך אלא מן הכחוש שבו וכו' ומפרשינן התוס' באליה מי קספו לך אע"ג דגדי אין אליתו קריבה רוב פסחיהם היה של טלה עכ"ל, משמע מלשון התוס' דאפילו האליה של גדי היא ג"כ חשובה ומ"מ אינה קרבה וע"כ א"ר יוחנן ששם אותו האליה מהגדי לפני שאול לפי שהוא היה מותר לאכול והיה ג"כ חשוב כדלעיל ע"כ. תשובה הטעמים אשר אמרו בה לא נתחוורו אצלי ויש בהם קושיות, כי הטעם הראשון שלא היו מעלים אליה לגבוה בבמה קטנה ג' ברייתות יש בסוף זבחים דתני בהו מה בין במה גדולה לבמה קטנה ולא נזכר זה כלל, ובחדא מינייהו תני אין בין ובאידך תני דברים שבין במה גדולה לבמה קטנה ובכלן לא נזכר חילוק אליה. ותו דרש"י ז"ל הקשה בפרק אין מעמידין וז"ל ולא הוה חזה ושוק דידהו לכהן דבמה קטנה הוה וקיימא לן בפ' בתרא דזבחים חזה ושוק בבמה גדולה ואין חזה ושוק בבמה קטנה. ואם

לא א מיי' פ"ג מהלכות מעילה הלכה ה:

לב ב מיי' פ"ג מהלכות פסולי"מ הלכה ז: